

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

§. XII. De amore in SS. Eucharistiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

tempestate unicus ei supererat, dono misit, rogans, ne sibi porro indignari, & quod deliquerit, in bona pace remittere dignetur. O nobilem sanè, & sui ipsius victricem animum! nōne hīc locum habet illud Divi Paulini: *In Christo triumphat, qui tunicam auferenti remittit & pallium?*

S. Paulin. epist.
2. de persec.
Christian.

Nolim hīc producta narratione recensere quantas contradictiones, sannasque decoxerit, dum præter mentem, suasionemque aliorum Ecclesiam funditus extruere cœperat: in ærario, ut supra insinuatum est, vix vigesima, aut trigesima pars sumptuum erat recondita; igitur non deerant aliqui, qui ædificanti illudebant: *Hic homo cœpit ædificare. & non potuit consummare.* Quas ille oppositiones invicta animi constantia elusit, identidem repetens illud: *Dominus providebit.*

Luc. 14. 30.

Quæris fortasse, qua arte & remedio animum in æquali tranquillitate contra quoscunque sinistros casus noverit obfirmare? Respondeo, inter alia remedia hoc illi solenne fuit: habebat elegantissimas omnis generis gnomes sive ex sacris codicibus, sive ex Veterum oraculis depromptas, quas mirum in modum cuivis eventui callebat proportionare. Erudita id genus proverbia tabulato sui cubiculi majoribus litteris inscribere, & cum sinistra animi affectionem exoriri adverteret, sæpe sæpius intueri solebat, ut ejusmodi intuitu quasi freno exorbitantes animi motus compesceret. Ita pro varietate temporum legere erat: *Nemo nocet nisi sibi ipsi. Si me persecuti sunt, & vos persequantur, aut aliæ hujusmodi sententiæ casuum, temporisque vicissitudini accommodatæ.*

§. XII.

De amore in SS. Eucharistiam.

SAEROSANCTA Passionis, & Eucharistiæ Mysteria, uti nemini dubium est, maximam inter se tenent affinitatem: Cùm enim in cruento crucis Sacrificio idem ipse Dei Filius oblatus sit, qui per incruentum altaris Sacrificium quotidie in ara immolatur, rectè Ecclesia consuetà illa oratione testatur, quòd Christus Dominus nobis sub Sacramento mirabili Passionis suæ memoriam reliquerit. Sicut itaque hīc Dei Famulus singulari prorsus lumine illustratus fuit ad perscrutanda Dominicæ Passionis mysteria, prout ejus scripta luculenter comprobant: ita non minori agnitione, affectuque ferebatur in prodigium prodigiorum maximum, idque tantò magis, quòd prioris illius mysterii tantum habuerit vivam fidem, posterioris verò etiam gustum, & experientiam. Sensit cibi hujus supernaturalis dulcedinem ea affectuum teneritudine, ut animi exuberantis delitiæ indicis etiam externis se proderent, &

Eccles. in orat.
Fest. corp.
Christi.

Ginther Unus pro omnibus.

LIII

Repe-

ſæpenumerò inter ſacroſancta altaris ſacrificia uberes lacrymæ non ſine adſtantium admiratione, teneroque pietatis ſenſu defluerent.

Vulgare fert adagium, quòd anima amans plus ibi ſit ubi amat, quàm ubi animat, id eſt, memoria & intellectus, voluntas & animi motus omnes ſine intermiſſione illuc collimant, ubi objectum amatum detinetur: id quod Sacrum eloquium illis verbis inſinuat: *Ubi theſaurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit.* Idcirco Sponſa illa in carnis inceſſabili labore diu ac noctu, manè & veſperè erat occupata, quarens, quem diligebat anima ejus.

Luc. 12. 34.

Ejuſmodi diligens, & dilecta ſponſa planè fuit anima Venerabilis Antonii: Chriſtum Euchariſticum iteratis vicibus per diem colebat, frequentatis genuflexionibus venerabatur, amoroſo alloquiò ſalutabat. In cubiculo ſuo menſulam, ubi ſtudiis vacabat, ita diſpoſuit, ut quavis ſolares radii ſcribenti legentique perquam eſſent moleſti, nihilominus faciem ſemper ad Eccleſiam obvertere, & illuc directè ad dilectum ſuum in ſacrario latitantem ſua ſuſpiria emittere poſſet.

Verùm pauca hæc ſunt, majora percipe: obſequia externa compropotionantur intentioni amoris interni, & tantò aliquis ad extra erit obſequioſior, quò vehementior intrà urget ſtimulus dilectionis. Hinc uſque adeò demum excreſcere poteſt amoris vis, ut amans neglecto ſeipſo jam ſolum conſideret amatum, in ejus honorem, utilitatemque ſe totum, inſuper habito etiam ſuo commodo, aut detrimento, impendat: Ita Apoſtolus Paulus de ſeipſo fatetur: *Vivo ego non jam ego, sed vivò in me Chriſtus.* Id eſt, prout verba hæc declarat Mellifluus Bernardus: *Ad alia quidem omnia mortuus ſum, mea pericula, vitæ incommoda, aut ipſa mortis discrimina, non ſentio, non attendo, non curo: Siqua verò ſunt Chriſti, hæc vivum me inveniunt, & paratum.* Vis hujus rei argumentum? Audi heroicum Chriſtianæ fortitudinis exemplum, & rem prodigioſiſſimam, ex qua facili conjectura deſumi poteſt maximus in Chriſtum Euchariſticum amor, quem Venerabilis noſter Antonius ſuæ etiam vitæ discrimini antehabuit.

Gal. 2. 20.

S. Bern. ſerm. 7, in quadr.

Contigit, ut ille morituri cœleſtem æternitatis alimoniam præberet, ſed infortunato eventu: quippe æger ex ventriculi imbecillitate Euchariſticum Pabulum unà cum foetenti ructu, ſanieque evomit. Quis absque nauſeabundo ſtomacho audiet iſta? Sed ecce admirandam generoſitatem dignam Angelorum, totiusque cœleſtis curiæ ſpectaculo. Condoluit intimo corde Vir Zelotiſſimus Filio Dei in obſceno vomitu jacenti, à quo in opem vocari ſibi viſus eſt illis Pſal-mographi verbis: *Eripe me de luto, ut non inſigam.* Nec mora: Sacroſanctas panis Euchariſtici ſpecies è ſordibus colligit, & non obſtante purulento

Pſal. 63. 15.

longo fectore, qui circa circumadheserat, non remorante manifesto vitæ periculo magna reverentia, & animi devotione sumptas deglutit. Quid ad hæc, amice Lector? Tuo equidem iudicio relictum volo, an facinus istud haud mereatur vocari *heroicum Christianæ fortitudinis exemplum, & res prodigio simillima*, tum quia admiratu, quàm imitatu facilius est, tum quia id genus alia heroicæ virtutis exempla in vitis sanctorum aut nulla, aut rata reperiuntur. Celeberrimus Raderus simile quid enarrat de Sancto Salisburgensium Archi-Antistite Eberhardo, & Sanctus Hugo Abbas Cluniacensis simile quid de suo Spiritus Magistro Goderanno, verùm hic ultimus expressis verbis adjicit: *Laurentii craticula tolerabilior fuisse*. Tu Judex esto, ego ad alia pergo.

Raderus Bav.
sanct. Tom. 2.

Buccellin, Me-
nolog. Bened.

§. XIII.

De amore erga B. V. Mariam.

Frustrà quis Filium quarit sine Matre, frustrà JESUM sine Maria. Tres illi orientis Reges Christum Dominum inquirebant, & ecce stella antecedebat eos, donec veniens staret supra, ubi erat puer: Ad quæ facti Grammathæi verba commentans Sanctus Eusebius advertit: *Non supra puerum, sed supra, ubi puer erat, stellam stetit*. Ubinam ergo erat Divinus Pusio? Respondeo, erat in sinu Matris: *Stet stella supra stellam, Maria enim stella maris interpretatur*, ut suis illa radiis indicaret, neminem ad Dei Filium perventurum, nisi inventa Matre. Hac de causa sanctæ, ac innocentis animæ maximo semper amoris affectu profecuti sunt Intemeratam Dei Genitricem, benè gnaræ, frustra se cœlestium donorum charismata quærere, nisi per Mariam. Si Christus Dominus mare est, Maria fluvius est, per quem marinæ undæ supra terram effunduntur: Si Christus Dominus fons est & origo gratiarum, Maria aquæductus seu canalis est, per quem gratiarum ubertas ad nos derivat. Si Christus Dominus infinitum est Gazophylacium, Maria thesauraria est, quæ cœlestium donorum prærogativas liberali manu dispensat.

Muth. 2. 9.

S. Euseb.

Enchir. apud

Mich. de cal-

vo conc. 18.

Quid memorem ardentissimos hujus Mariani Sodalitæ affectus, quibus Virginem Dei Matrem tenerrimè dilexit: Loquantur Sabbatini & profesti Virginis dies, quos austero jejuniò coluit. Loquantur Sacræ Congregationes, ac confraternitates, quas in honorem Mariæ aut noviter erexit, aut erectas indefessa sedulitate propagavit: Loquantur sacræ panegyres, quibus mellifluè eloquens velut alter Bernardus Virginis dotes dilaudavit. Et quid multis? Loquatur vice omnium devotissimus ipsius liber, plenus Marianis affectibus, quem sub titulo *Mater amoris & doloris* Taumaturgicæ Virginis statuae in Ecclesia Ducalis Hospitalis Monachii dedicavit. Quemadmodum ex ungue leonum,